

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 12 PŽ-4833/2019-7

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A
|
R J E Š E N J E

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Kamelije Parać, predsjednice vijeća, Maje Bilandžić, sutkinje izjaviteljice i Gorane Aralice Martinović, članice vijeća, u pravnoj stvari tužitelja-protutuženika MRKI-GRADNJA d.o.o. u stečaju Slavonski Brod, Matije Gupca 22, OIB 25029020073, kojeg zastupa stečajna upraviteljica Alma Opačak, protiv 1. tuženika-protutužitelja STIPE ŠOKIĆA iz Slavanskog Broda, Košarevac 51, OIB 69826895187, 2. RADOŠ d.o.o. Slavonski Brod, P. Pirkera 8, OIB 24576203803, koje zastupa punomoćnik Mijo Kladarić, odvjetnik u Slavonskom Brodu, 3. IVANA DAIDŽIĆA iz Slavanskog Broda, A. Štampara 10, OIB 50255781096, 4. MARE DAIDŽIĆ iz Slavanskog Broda, A. Štampara 10, OIB 50255781096, koje zastupa punomoćnik Dražen Ivančić, odvjetnik u Slavonskom Brodu, 5. ZORANA MATKOVIĆA iz Slavanskog Broda, Naselje Lutvinka 2/8, 6. MARINE PLAZANIĆ iz Slavanskog Broda, A. Štampara 10, OIB 54579906370 i 7. FILIPA PLAZANIĆA iz Slavanskog Broda, A. Štampara 10, OIB 86281985863, radi predaje u posjed i radi utvrđenja, odlučujući o žalbama stranaka protiv presude Trgovačkog suda u Osijeku, Stalne službe u Slavonskom Brodu poslovni broj P-394/2016-48 od 8. ožujka 2019. i dopunske presude Trgovačkog suda u Osijeku, Stalne službe u Slavonskom Brodu poslovni broj P-394/2016-70 od 29. svibnja 2020., u sjednici vijeća održanoj 26. kolovoza 2021.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužiteljeva žalba kao neosnovana i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Osijeku, Stalne službe u Slavonskom Brodu poslovni broj P-394/2016-48 od 8. ožujka 2019. u točkama I. i III. izreke u dijelu koji se odnosi na prvotuženika i petotuženika.

II. Odbija se žalba prvotuženika kao neosnovana i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Osijeku, Stalne službe u Slavonskom Brodu poslovni broj P-394/2016-48 od 8. ožujka 2019. u točkama II. i III. izreke u dijelu koji se odnosi na prvotuženika.

riješio je

I. Utvrđuje se da su tužitelj-protutuženik, trećetuženik-trećeprotutužitelj i četvrto tuženik-četvrtoprotutužitelj odustali od žalba izjavljenih 15. ožujka 2019. i 13. ožujka 2019. protiv presude Trgovačkog suda u Osijeku, Stalne službe u Slavonskom Brodu poslovni broj P-394/2016-48 od 8. ožujka 2019.

II. Ukida se presuda Trgovačkog suda u Osijeku, Stalne službe u Slavonskom Brodu poslovni broj P-394/2016-48 od 8. ožujka 2019. u dijelu točke I. izreke i utvrđuje da je tužba povučena u dijelu koji se odnosi na trećetuženika i četvrtotuženika.

III. Ukida se presuda Trgovačkog suda u Osijeku, Stalne službe u Slavonskom Brodu poslovni broj P-394/2016-48 od 8. ožujka 2019. u dijelu točke II. izreke kojom je odbijen protutužbeni zahtjev trećeprotutužitelja i četvrtoprotutužitelja i utvrđuje da je protutužba trećeprotutužitelja i četvrtoprotutužitelja povučena.

Obrazloženje

1. Presudom Trgovačkog suda u Osijeku, Stalne službe u Slavonskom Brodu poslovni broj P-394/2016-48 od 8. ožujka 2019. u točki I. izreke odbijen je kao neosnovan tužbeni zahtjev tužitelja-protutuženika kojim je tražio da mu tuženici predaju u posjed posebne dijelove stambeno poslovne zgrade u Slavonskom Brodu, A. Štampara 10, poslovne prostore i stanove, sagrađene na kč. br. 4350/4- gradilište u ulici A. Štampara površine 804 m², upisane u zk. ul. br. 6558 k.o. Slavonski Brod, pobliže opisane u točki I. izreke te presude, i točki II. odbijen je protutužbeni zahtjev prvoprotutužitelja, drugoprotutužitelja, trećeprotutužitelja, četvrtoprotutužitelja, šestoprotutužitelja i sedmoprotutužitelja kao neosnovan kojim su protutužitelji tražili da se utvrde izvanaknjižnim vlasnicima poslovnih prostora i stanova koje je tužitelj tužbenim zahtjevom tražio da mu predaju u posjed i traže izdavanje tabularne isprave, a točkom III. izreke odlučeno je o troškovima postupka na način da je odlučeno da svaka stanka snosi svoje troškove postupka.

2. Kako u navedenoj presudi u točki II. izreke nije navedeno kako točno glasi protutužbeni zahtjev šestoprotutužitelja i sedmoprotutužitelja, donesena je dopunska presuda kojom je odlučeno i o tom zahtjevu na način kako je postavljen.

3. Protiv navedene presude žalbe su podnijeli tužitelj, prvotuženik, drugotuženik, trećetuženik, četvrtotuženik, šestotuženik i sedmotuženik, a protiv dopunske presude žalbu su podnijeli šestotuženik i sedmotuženik.

4. Podneskom od 29. listopada 2020. zaprimljenim na ovom sudu 5. studenog 2020. tužitelj, trećetuženik-protutužitelj i četvrtotuženik-protutužitelj odustali su od podnesenih žalbi te je tužitelj povukao tužbu, a trećeprotutužitelj i četvrtoprotutužitelj su povukli protutužbe.

5. Sudac pojedinac drugostupanjskog suda donijet će rješenje kojim se utvrđuje da je podnositelj žalbe odustao od podnesene žalbe, ako je to propustio učiniti prvostupanjski sud (čl. 367. st. 2. Zakona o parničnom postupku - „Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19; dalje: ZPP). U takvom slučaju, sud deklaratornim rješenjem utvrđuje okolnost da je stranka poduzela jednostranu parničnu radnju odustanka od žalbe pa je slijedom navedenog riješeno kao u točki I. izreke rješenja.

6. Prema odredbi čl. 193. st. 3. ZPP-a tužba se može povući i nakon zaključenja glavne rasprave do pravomoćnosti odluke kojom se postupak pred sudom prvog stupnja dovršava uz izričiti pristanak tuženika. Prema odredbi stavka 6. tog članka, ako do povlačenja tužbe dođe nakon što je predmet dostavljen drugostupanjskom sudu, drugostupanjski će sud, ako prije toga nije odlučio u povodu žalbe, rješenjem ukinuti prvostupanjsku odluku i utvrditi da je tužba povučena, a tim će se rješenjem odlučiti i o zahtjevu tuženika za naknadu troškova postupka. Stoga je primjenom odredbe čl. 193. st. 3. i 6. ZPP-a prvostupanjska presuda ukinuta i utvrđeno je povlačenje tužbe i protutužbe trećeprotutužitelja i četvrtoprotutužitelja te je odlučeno kao u točkama II. i III. izreke rješenja.

7. Prvoprotutužitelj i drugoprotutužitelj u žalbi na dio presude, točke II. izreke kojom je odbijen njihov protutužbeni zahtjev i točku III. izreke presude navode da žalbu podnose zbog svih žalbenih razloga s prijedlogom ovom sudu preinačiti presudu u pobijanom dijelu podredno ukinuti ju i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje. U žalbi u bitnome navode da iz predugovora koji su sklopili s tužiteljem proizlazi da kupuju od tužitelja poslovni prostor u prizemlju stambeno poslovne zgrade u površini od 53,10 m² za kupoprodajnu cijenu od 82.000,00 EUR, da je kupoprodajna cijena isplaćena kućom u Vinogorju, a ostatak kupoprodajne cijene da će tužitelj isplatiti kroz stan u naselju Kralja Tomislava Slavonskom Brodu površine 35 m² nakon dovršetka gradnje, da iz nalaza i mišljenja vještaka proizlazi da je kupoprodajna cijena za poslovni prostor isplaćena u cijelosti, prijebojem, da su pogrešna utvrđenja prvostupanjskog suda da se predugovorom ne može steći vlasništvo nego da pravni osnov za stjecanje vlasništva može biti samo kupoprodajni ugovor, da su zaključci prvostupanjskog suda kontradiktorni, da predugovor ima sve elemente glavnog ugovora te da je počinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a jer su razlozi o odlučnim činjenicama nejasni i proturječni.

8. Odgovori na žalbe nisu podneseni.

9. Žalbe nisu osnovane.

10. Ispitavši pobijanu presudu na temelju odredbe čl. 365. st. 1. i 2. ZPP-a, u granicama razloga navedenih u žalbi, te pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud nalazi da je pobijana presuda pravilna i zakonita te da je pravilno odlučeno o tužbenom zahtjevu.

11. U postupku koji je prethodio donošenju pobijane presude nije počinjena niti jedna bitna povreda odredaba parničnog postupka na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti, a ocjena je ovog žalbenog suda da je prvostupanjski sud ispitao sve okolnosti bitne za donošenje zakonite odluke u ovom predmetu. Suprotno žalbenim navodima, presuda nema nedostatke zbog kojih se ne može ispitati, a u presudi su navedeni razlozi o odlučnim činjenicama koji su jasni i neproturječni. Slijedom navedenog, nije počinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a.

12. Predmet spora je tužiteljev zahtjev na predaju u posjed dijela nekretnine stambeno poslovne zgrade sagrađene na kč.br. 4350/4 k.o. Slavonski Brod-gradilište u Ulici A. Štampara u površini od 804, koje čine navedeni stanovi i poslovni prostori, protutužbeni zahtjev prvoprotutužitelja, drugoprotutužitelja, trećeprotutužitelja, četvrtoprotutužitelja, čestoprotutužitelja i sedmoprotutužitelja za utvrđenje izvanknjižnog vlasništva na istim nekretninama te zahtjev navedenih protutužitelja za izdavanje tabularne isprave podobne za upis prava vlasništva. Iz podatka u spisu proizlazi da među strankama nije sporno da je u zemljišnim knjigama tužitelj upisan kao vlasnik nekretnine označene sa kč.br. 4350/4 k.o. Slavonski Brod, da je na označenoj čestici sagrađena stambeno-poslovna zgrada koja se sastoji od 2 poslovna prostora i 16 stanova te je nesporno da su tuženi-protutužitelji u posjedu poslovnih prostora odnosno stanova i da su stranke sklopile predugovore za kupoprodaju predmetnih nekretnina kojih su u posjedu.

13. Sporno je i pitanje zastare zahtjeva za izdavanje tabularne isprave podobne za upis prava vlasništva. Iz obrazloženja pobijane presude proizlazi da je taj prigovor utvrđen osnovanim uz obrazloženje kako je riječ o pravnom poslu odnosno o obveznom pravnom zahtjevu, da takav zahtjev zastarijeva, da u konkretnom slučaju treba primijeniti odredbu o općem zastarnom roku od pet godina propisan odredbom čl. 225. Zakona o obveznim odnosima, da su predmetni predugovori sklopljeni tijekom 2008. i 2010. godine, a protutužbe su podnesene 23. rujna 2016. i 26. rujna 2016., pa je prigovor zastare osnovan.

14. Pravilno je stajalište suda prvog stupnja da se radi o obvezno pravnom zahtjevu, te da je nastupila zastara protekom općeg zastarnog roka od pet godina (čl. 225. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 35/05, 41/08, 125/11, 78/15; dalje: ZOO) s obzirom na to da su predugovori sklopljeni tijekom 2008. i 2010. godine, a protutužitelji su protutužbe podnijeli u rujnu 2016. godine.

15. Iz obrazloženja prvostupanjske presude proizlazi da su tužitelj kao prodavatelj i prvotuženik, drugotuženik, šestotuženik i sedmotuženik kao kupci sklopili predugovore i to tužitelj:

- s prvotuženikom 29. listopada 2010., da je predmet prodaje poslovni prostor u prizemlju stambeno poslovne zgrade, ukupne površine 53,10 m², da je kupoprodajna cijena ugovorena u iznosu 82.200,00 EUR, da će kupoprodajna cijena biti isplaćena u cijelosti kućom u Vinogorju, a za razliku u cijeni da će prodavatelj isplatiti kupcu kroz vrijednost stana u naselju Kralja Tomislava u Slavonskom Brodu, površine cca 35 m² nakon završetka gradnje, da se prodavatelj temeljem predugovora obvezuje izgraditi stambeno poslovnu građevinu u skladu s

građevinskom dozvolom, popratnom projektnom dokumentacijom i pravilima struke, ugraditi potrebnu opremu, izvršiti etažiranje i ishoditi uporabnu dozvolu, zgradu upisati u zemljišne knjige te nakon isplate izvršiti brisanje tereta te osigurati kupcu nesmetani upis prava vlasništva i predati mu potrebne isprave i dopustiti mu stupanje u posjed nakon ishoda uporabe dozvole,

- s drugotuženikom 10. lipnja 2010., da je predmet prodaje dvosobni stan na prvom katu br. S4 površine cca 51,30 m² koji se sastoji od ulaza P 2,50 m², dnevnog boravka s blagovaonicom P 25,75 m², kuhinje P 4,40 m², sobe P 10,25 m², kupaonice P 4,00 m², degažmana P 1,60 m² i 2 otvorene lođe od po 2,80 m², da je za objekt izdana građevinska dozvola, da je kupoprodajna cijena ugovorena u iznosu 579.637,50 kn, da je prednik tužitelja predugovorom preuzeo obvezu izgraditi stambeno poslovnu građevinu u skladu s građevinskom dozvolom i projektnom dokumentacijom uz ugradbu potrebne opreme te izvršiti etažiranje građevine i ishoditi uporabnu dozvolu te omogućiti kupcu predaju u posjed najkasnije do kraja lipnja 2011., da su ugovorne stranke suglasno utvrdile da će kupac stupiti u posjed nekretnine isplatom kupoprodajne cijene u cijelosti te nakon što se sastavi zapisnik o primopredaji, da iz računa-otpremnice br. 7/2010 od 10. lipnja 2010. prednik tužitelja zaračunava drugotuženiku avans za predmetni stan oznake S4 u iznosu 471.250,00 kn, što s obračunatim PDV-om iznosi ukupno 579.637,50 kn, da iz financijske kartice drugotuženika proizlazi da s danom 1. siječnja 2015. zatvara dug prema predniku tužitelja u iznosu 471.250,00 kn,

- sa šestotuženikom i sedmotuženikom 15. rujna 2010., da je predmet prodaje dvosobni stan S-5 koji se nalazi na drugom katu i sastoji se od: ulaza, dnevnog boravka s blagovaonicom, kuhinje, dvije sobe i kupaonice, ukupne površine 72 m², te parkirno mjesto na pripadajućoj parceli objekta označeno kao P-5, da je kupoprodajna cijena ugovorena u iznosu 64.800,00 EUR, da kupci sklapanjem predugovora na ime kupovnine predmetne nekretnine isplaćuju prodavatelju na ime kapare iznos od 55.000,00 EUR, o čemu se prodavatelj obvezuje izdati potvrdu, da se zaključenjem glavnog ugovora, a temeljem ovog predugovora i plaćanjem kupoprodajne cijene prodavatelj obvezuje izdati kupcu valjanu tabularnu ispravu radi uknjižbe prava vlasništva, da iz potvrde o uplati kapare od 15. rujna 2010. proizlazi da je zastupnik po zakonu tužiteljevog prednika Željko Štefančić potvrdio da su kupci predmetnog stana Marina i Filip Plazanić izvršili uplatu kapare u iznosu 55.000,00 EUR na ime ugovorene kupovnine iz čl. 1. predugovora za kupnju nekretnine. Iz obrazloženja presude proizlazi da je sud utvrdio da nema uvjeta za primjenu odredbe čl. 120. i čl. 159. ZV-a slijedom čega je odbijen protutužbeni zahtjev žalitelja.

16. S utvrđenjima prvostupanjskog suda i odlukom o protutužbenom zahtjevu suglasan je i ovaj sud. Naime, odredbom čl. 114. ZV-a propisano je da se vlasništvo može steći na temelju pravnoga posla, odluke suda, odnosno druge nadležne vlasti, nasljeđivanjem i na temelju zakona.

Članak 115. ZV-a propisuje da na temelju valjanoga pravnoga posla kojemu je cilj stjecanje vlasništva prelazi vlasništvo s dotadašnjega vlasnika na stjecatelja, a na način određen zakonom (st. 1.), na temelju pravnoga posla ne može se steći vlasništvo preko granice otuđivateljve ovlasti da raspolaže stvarju, osim kad stjecanje vlasništva u dobroj vjeri uživa zaštitu (st. 2.), pravni posao kojemu je cilj

stjecanje vlasništva nekretnine, da bi bio valjan, treba uz ostale pretpostavke valjanosti biti u pisanom obliku (st. 3.).

Člankom 119. ZV-a propisano je da se vlasništvu nekretnine stječe zakonom predviđenim upisom stjecateljeva vlasništva u zemljišnoj knjizi na temelju valjano očitovane volje dotadašnjega vlasnika usmjerene na to da njegovo vlasništvo prijeđe na stjecatelja, ako zakonom nije određeno drukčije, a odredbom čl. 120. ZV-a da se vlasništvo na nekretninama stječe uknjižbom u zemljišnu knjigu, ako zakon ne omogućuje da se vlasništvo nekretnine stekne nekim drugim upisom u zemljišnu knjigu (st. 1.), da se radi uknjižbe vlasništva mora o pravnom poslu na čijem se temelju vlasništvo stječe sastaviti isprava čiji sadržaj i oblik mora odgovarati pravilima zemljišnoknjižnoga prava (st. 2.), da provedena uknjižba djeluje od trenutka kad je sudu bio podnesen zahtjev za tu uknjižbu (st. 3.), da se na nekretninama koje nisu upisane u zemljišne knjige vlasništvo stječe polaganjem u sud ovjerovljene isprave sposobne za uknjižbu prava u zemljišnu knjigu, kojom dotadašnji vlasnik dopušta uknjižbu tuđega vlasništva, na što se na odgovarajući način primjenjuju pravila o stjecanju uknjižbom (st. 4.).

Člankom 159. ZV-a propisano je da se dosjelošću stječe vlasništvo stvari samostalnim posjedom te stvari ako taj ima zakonom određenu kakvoću i neprekidno traje zakonom određeno vrijeme, a posjednik je sposoban da bude vlasnikom te stvari (st. 1.) te da je samostalni posjednik čiji je posjed pokretne stvari zakonit, istinit i pošten, stječe je dosjelošću u vlasništvo protekom tri godine, a takav posjednik nekretnine protekom deset godina neprekidnoga samostalnog posjedovanja (st. 2.).

17. Pravilno utvrđuje prvostupanjski sud da je pravni posao samo valjani pravni temelj za stjecanje vlasništva koje se stječe upisom u zemljišne knjige kako to propisuje odredba čl. 120. ZV-a. Naime, za stjecanje prava vlasništva na temelju pravnog posla pored općih pretpostavki (sposobnost stvari biti predmetno prava vlasništva, sposobnost subjekta biti nositeljem prava vlasništva i pravni temelj) potrebno je da se kumulativno ispune i posebne pretpostavke: vlasništvo prednika, valjan pravni posao i odgovarajući način stjecanja. Kako, dakle, nema odgovarajućeg načina stjecanja (upisa u zemljišne knjige), a vlasništvo nekretnine stječe se zakonom predviđenim upisom stjecateljeva vlasništva u zemljišnoj knjizi na temelju valjano očitovane volje dotadašnjega vlasnika usmjerene na to da njegovo vlasništvo prijeđe na stjecatelja (čl. 119. ZV-a), pravilna je odluka prvostupanjskog suda o neosnovanosti protutužbenog zahtjeva.

18. Pravilno je utvrđenje prvostupanjskog suda da žalitelji nisu stekli vlasništvo predmetnih nekretnina dosjelošću. Stjecanje vlasništva dosjelošću je originaran način stjecanja vlasništva na temelju zakona, pa ako se ispune zakonske pretpostavke za takvo stjecanje, tada se vlasništvo stječe na temelju samog zakona i sud svojom deklaratornom odlukom utvrđuje da je, uz ispunjenje zakonom propisanih pretpostavki, na temelju samog zakona došlo do stjecanja prava vlasništva. Da bi se samostalan posjed stvari mogao redovitom dosjelošću pretvoriti u pravo vlasništva stvari koja je predmet posjedovanja, potrebno je da posjed ima onakvu kakvoću koja se traži za redovitu dosjelost - da je posjed zakonit, istinit i pošten, kao i vrijeme potrebno za dosjelost. Pri tome onaj tko tvrdi da je stvar stekao dosjelošću, sukladno

navedenim zakonskim odredbama, mora dokazati vrijeme kada stupio u posjed, da li posjed izvršava i sada, da li posjed traje čitavo vrijeme dosjelosti, da li je posjed miran, smatra li da je nekretnina njegova, opseg posjeda i opseg dosjelosti, da li je tužitelj sposoban steći vlasništvo te da nema zapreke da se stekne vlasništvo na toj čestici (nekretnini). U predmetnom slučaju žalitelji to nisu dokazali niti su predlagali izvođenje dokaza radi utvrđenja tih pretpostavki.

19. Naime, čl. 219. st. 1. ZPP-a propisano je da je svaka stranka dužna iznijeti činjenice i predložiti dokaze na kojima temelji svoj zahtjev ili kojim pobija navode i dokaze protivnika. Članak 221.a ZPP-a određuje da ako sud na temelju izvedenih dokaza (čl. 8.) ne može sa sigurnošću utvrditi neku činjenicu, o postojanju činjenice zaključit će primjenom pravila o teretu dokazivanja.

20. Stoga je prvostupanjski sud pravilno odlučio o protutužbenom zahtjevu žalitelja na način da je protutužbeni zahtjev odbio, budući da je pravilno primijenio odredbe Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima odnosno pravilno utvrdio da nema pretpostavki za stjecanje prava vlasništva.

21. Suprotno žalbenim navodima, pravilna je i zakonita odluka o troškovima postupka kojom je odlučeno da svaka stranka snosi svoje troškove postupka. Sud je pravilno primijenio odredbu čl. 154. st. 4. ZPP-a budući da je pravilno utvrdio da su stranke uspjele u parnici u približno jednakim dijelovima.

22. Kako žalitelji svojim žalbenim navodima nisu osporili zakonitost i pravilnost prvostupanjske odluke u pobijanom dijelu, valjalo je uz primjenu odredbe iz čl. 368. st. 1. ZPP-a odbiti njihove žalbe kao neosnovane i potvrditi presudu prvostupanjskog suda u pobijanom dijelu.

Zagreb, 26. kolovoza 2021.

Predsjednica vijeća
Kamelija Parać

Broj zapisa: **eb2fe-04d83**

Kontrolni broj: **01588-5e6b4-ffd51**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=KAMELIJA PARAĆ, L=ZAGREB, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE,
C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.